

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 2.

1856.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Ιανουαρ.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμος περί ενστάσεως ἰθνηκῆς Τραπεζῆς. — δηλοποιεῖται εἰς τὸν ἱερὸν Κόρον Σιγίλλων νὰ δαχῆ καὶ φέρῃ τὸ παρα τῆς Παισιῆς Κυβερνήσεως ἀπονεμηθῆν εἰς αὐτὸν παρὰ τὸν τοῦ Γάμματος τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ — Διπλωμάτι.

ΝΟΜΟΣ

Κόμος περί ενστάσεως ἰθνηκῆς Τραπεζῆς.

ΕΘΝΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀποφασίσαντες πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας τὴν σύστασιν ἰθνηκῆς Τραπεζῆς, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ Ἐθνηκὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θέλει ἔχει τὸ προνόμιον νὰ πράττῃ εἰς 30 ἐτῶν διάστημα ἀπὸ τῆς σήμερον τὰ ὅσα τῆς ὁ παρῶν νόμος ποσδιορίζει Τραπεζικὰ ἔργα, καὶ νὰ ἐκδίδῃ ἀποκλειστικῶς γραμμάτια πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα (au porteur) κατὰ τὸ ἄρθρον 6. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἀπαγορεύεται καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τοῦ Βασιλείου Μας πᾶν ἄλλο παρόμοιον κατὰ τὴν φύσιν ἐννοουμένου, ὅτι δὲν ἀπαγορεύεται οὔτε εἰς ἰδιώτην οὔτε εἰς ἑταιρίαν νὰ δανείζῃ ἐπὶ ἀνεχώρῳ καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ.

Ἡ Τράπεζα εὐρίσκειται ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἐδικαιώτην ἐπιτήρησιν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ περιουσία τῆς, εἶναι ἰδιοκτησία ἰδιωτικὴ.

Ἄρθρ. 2.

Τὸ προνόμιον τοῦτο χορηγεῖται ἀπὸ τὸν Βασιλέα ἢ εἰς ἰδιωτικὴν τινὰ ἑταιρίαν ἢ εἰς ἕνα μόνον ἐργολάβον, μετὰ τὰ δικαιώματα τὰ ὅποια ὀρίζει καὶ περιορίζει ὁ παρῶν τραπεζικὸς νόμος. Οἱ λαβόντες τὸ προνόμιον ἐργολάβοι, εἴτε ἰθαγενεῖ, εἴτε ξένοι, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραχωρήσωσιν εἰς τοὺς ἐντοπίους, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ Δῆμοι καὶ τὰ εὐσεβητικὰ κακοσῆματα καὶ αἱ συντεχνίαι καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Κυβέρνησις, τόσας μερίδας (actions) ἐπὶ καταβολῇ τῆς περιεχομένης εἰς αὐτὰς ποσότητος, ὅσας ἤθελον ζητηθῆν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς Τραπεζῆς. Αἱ μερίδες αὗται, τῶν ὁποίων ἐκάστη θέλει διαλαμβάνει γιλιὰς δραχμῆς, θέλουσιν ἐκτίθεσθαι ἀπὸ τοὺς λαβόντας τὸ προνόμιον ἐργολάβου τῆς Τραπεζῆς εἰς ὄνομα τῶν μετόχων, καὶ δύνανται νὰ μεταβιῶσιν ἀπὸ ἕνα διακάτοχον εἰς ἄλλον δι' ἀπλῆς ὀπισθογραφῆσεως, χωρὶς τινὰ ἐπίσημον πράξιν· πρέχουσι δὲ ὡς πρὸς τοὺς τόκους καὶ τὰ

κέρδη (dividende μερίσματα) τὰ αὐτὰ δικιωματά, τὰ ὁποῖα ἔχουσι, κατὰ τὰς δικτάξεις τῆς Τραπεζῆς, (ἀρθ. 9), οἱ λαβόντες τὸ προνόμιον ἐργολάβου.

Ἀρθ. 3.

Τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον τῆς Τραπεζῆς πρέπει νὰ συμποσῶται πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον εἰς εἴκοσι ὀκτὼ ἑκατομμύρια δραχμῶν, καὶ θέλει κατατεθῆ τοιοῦτοτρόπως, ὥστε εἰς τὴν ἑνκοξίαν τῆς νὰ εὑρίσκειται εἰς τὰ ταμεία τῆς τοῦλάχιστον τὸ τέταρτον μέρος, τὰ δὲ λοιπὰ νὰ κατατεθῶν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους τὸ πολὺ εἰς τετραμηνιαίας δόσεις πρὸς 7 ἑκατομμύρια. Ἀνεξιννόμου ἐγκρίσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ ὄλιν, ἢ μέρος τῶν κεφαλαίων τῆς πρὶν ἢ τελιωσῇ ἡ προθεσμία τοῦ προνομίου καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν θέλει πρότερον ἐκτελέσει τὸν πρῶτον παράγραφον τοῦ 12 ἀρθρου τὸν ἀφορῶντα τὴν ἐξόφλησιν τῶν γραμματίων· εἰς δὲ τὴν δευτέραν θέλει ἐξοφλήσῃ καὶ ἐξαφανίσῃ πρότερον τόσα γραμματία, ὅσα εἶναι ἀνγκαίων διὰ νὰ ὑπάρχουν τὰ εἰς τὴν κυκλοφορίαν ἐπιμένοντα ἐντελῶς ἐξασφαλισμένα κατὰ τὸ ἀρθρον 6 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀρθ. 4.

Ὁ σκοπὸς τῆς Τραπεζῆς εἶναι ἡ βοήθεια τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς Ναυτιλίας. Τοῦλάχιστον τὸ ἕμισυ μέρος τῶν κεφαλαίων τῆς πρέπει, ὅταν ἀναφανῇ ἡ ἀνάγκη, νὰ δανεισθῇ ἐπὶ ὑποθήκῃ γαιῶν, καὶ ἐνταῦτῶ, ἂν ὁ δανειζόμενος ἤθελε τὸ ζητήσῃ, ἐπὶ μετρίᾳ πληρωμῇ ἐνιαυσιαίων (annuités), τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν θέλει προσδιορισθῆ εἰδικῶς εἰς τὰς διατάξεις τῆς Τραπεζῆς.

Διὰ νὰ ἔγῃ ἡ Τράπεζα τὴν ἀνγκαίαν ἐσφάλειν εἰς τὰς ἐργολαβίας τῆς, θέλων δημοσιευθῆ πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς ὁ περὶ ὑποθήκης νόμος καὶ ὁ περὶ τῶν χωρογραφικῶν βιβλίων.

Ἐκτὸς τούτου ἡ Τράπεζα ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ δανείζη ἐπὶ ἐνεχυματίαι ποιοτικῶν πραγμάτων χρυσοῦ, ἀργύρου, ἑλληνικῶν, ἐθνικῶν ὁμολογιῶν ἀνεγνωρισμένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐγγυῶν ἐγγράφων ὑποθήκης, νὰ κάμνῃ προεξοφλήματα, νὰ ἐτελεῖ ἔργα Ταμείου κρῖου (caisse d' épargnes), νὰ δέχεται παρακαταθέσεις, νὰ ἐργολαβῇ παντὸς εἴδους ἐξασφάλισται, νὰ λαμβάνῃ χρήματα ἐπὶ πληρωμῇ τόκῳ ἐπ' ὄρου ζωῆς (rentes viagères), καὶ νὰ ἐπιχειρῇ ἄλλα παρόμοια ἐπιχειρήματα πᾶσα δὲ καθ' αὐτὴ κερδοσκοπία (spéculation) καὶ αἱ ἐργολαβίαι με ξένας ἐθνικὰς ὁμολογίας δι' ἑαυτὴν τῆς λογαριασμὸν εἶναι εἰς αὐτὴν ἀπαγορευμένοι.

Ἀρθ. 5.

Ὁ παρὰ τῆς Τραπεζῆς λαμβανόμενος τόκος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐλευθέρᾳ μεταξύ αὐτῆς καὶ τοῦ δανειζομένου συμφωνίαν· δὲν δύναται ἄλλως ποτε διὰ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ ἡκινήτων κτημάτων καὶ ἐπὶ ἐνεχυματίαι δανεία νὰ ὑπὲρ τῆς Τραπεζῆς.

τὸν παρὰ τοῦ νόμου 8 τῆς ἐκείνου προσδιορισμένον μόνον διὰ τὴν ἐμπορικίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, διὰ τὰ ὁποῖα συνήθως δὲν ὑπάρχει ἡ αὐτὴ ἐσφάλεια, διορίζεται ὁ τόκος 12 τοῖς ἑκατὸν, ὡς ἀντερότατος ὄρος· εἰς τοὺς τόκους τούτους ἐπιπεριέχονται πάντοτε τὰ συνήθη ἐξόδα, τὰ ἐπιτροπικὰ κέρδη κ.τ.λ.

Ἀρθ. 6.

Ἡ Τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θέτῃ εἰς κυκλοφορίαν γραμματία Τραπεζικὰ πληρωτέα εἰς τὸν φέροντα (au porteur) δὲν δύναται ὅμως νὰ διαλαμβάνωσι μικροτέραν ποσότητα τῶν 25 δραχμῶν, οὔτε νὰ ἐκδίδωνται πλείοτεσσι τῶν εὑρισκομένων εἰς τὰ Ταμεία τῆς Τραπεζῆς 28 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἀρχικῶν κεφαλαίων· δύναται δὲ νὰ εὐξηνώσῃ δι' ἰδιαίτερας ἐγκρίσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, θαλάσις μόνον καὶ καθ' ἡν ἀναλογίαν αὐξηνώσῃ διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως τὰ πραγματικὰ κεφάλαια τῆς Τραπεζῆς.

Δι' ὅλα πρὸς τούτοις τὰ ἐκδοθέντα γραμματία χρεωστῆ ἡ Τράπεζα νὰ φυλάττῃ εἰς τὰ Ταμεία τῆς πάντοτε ἰσοτίμη πραγματικὰ κεφάλαια συνεισφέροντα εἰς ἐπιδεκτικὰ κυκλοφορίας νομίσματα τὰ ἐπιπεριεχόμενα εἰς τὴν βασιλικὴν διατίμησιν, εἰς χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν ἀκόπον εἰς βροχουπροθέστους καὶ καλῶς ἐγγυημένας ἐγγυήσιους συναλλαγματικὰς καὶ εἰς ἐθνικὰς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀνεγνωρισμένας ὁμολογίας, μὴ ὑπερβαίνουσας τὸ τρίτον τῶν πραγματικῶν κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς, καὶ ἐκτιμωμένας εἰς τὸ ἕλεγχον τῶν Ταμείων τῆς κατὰ τὴν τρεχούσαν τιμὴν τῶν.

Τὰ Τραπεζικὰ γραμματία, τῶν ὑπῶν ἡ ἀξία πρέπει νὰ παριστάνεται εἰς ἑλληνικὰ νομίσματα, δὲν ὑπάρχεινται ποτε εἰς βεβαιωμένην συναλλαγὴν ἐπομένως ἡ Τράπεζα καὶ αἱ συστηθῶσόνενοι παρὰ αὐτῆς εἰδικαὶ Τραπεζαὶ χρεωσῶν, ὅταν ζητηθῇ ἡ ἐξαρύρωσις τῶν, νὰ νὰ ἀνταλλακτώσιν ἀμέτῳ κατὰ τὴν Βασιλ. διατίμησιν χωρὶς παραμικρὸν λόγον ἀντιστάσεως με κυκλοφορούντα νομίσματα.

Τὰ Βασιλικὰ Ταμεία ὡςτόσον δίδονται καὶ δίδουν αὐτὰ ὡς μετρητὰ, κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν τῶν ἀξίαν, χωρὶς ὄφελος ἢ ἐκπεσμὸν τινα.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δώτῃ διὰ τὰ ἐκδιδόμενα γραμματία τῆς Τραπεζῆς καλῶν ἰδιαίτερον ἐγγύησιν εἴτε ἀσφάλειαν δι' ὑποθήκης.

Τὰ ἀρθρα 248 καὶ 258 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐφαρμόζονται εἰς τὴν νόθευσιν καὶ ἀθέμιτον διδοσιν πικρῶν τραπεζικῶν γραμματίων.

Τραπεζικὰ γραμματία, τὰ ὁποῖα μετὰ γενομένην δημοσίαν πώλησιν ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς δὲν παρῴρισθῶσιν ἐντὸς τῶν ἐτῶν διὰ ν' ἀνταλλαχθῶσιν ἢ νὰ ἐξοφλῶσιν, θεωροῦνται ὡς ἀκόρα πρὸς ὄφελος τῆς Τραπεζῆς.

Άρθρ. 7.

Όταν ή Τράπεζα έχη νά λάβη έννόμως δανεισθείσας ποσότητας επί ενεγύρω, δύναται νά πληρώνεται μόνη της από την άξίαν του ενεγύρου χωρίς δικαστικήν μετολάθησιν, επί δημοπρασίας κηρυγόμενης μετά την έκνευσιν της συμφωνίας και γενομένης μετά 11 ήμέρας εις την πρωτεύουσαν του Νομού εκείνου, εις τόν όποιον εύρισκονται οι χρεώσαι δέν είναι πρός τούτους ποσώς υπόχρεως νά δεχεται αιτήσεις διά κράτησιν ή δι' άκύρωσιν παρ' αυτής έκδοθέντων Τραπεζικών γραμματίων ή παρακατατεθέντων εις αυτήν χρημάτων και άλλων πραγμάτων. Αί μερίδες όμως και άλλα εις όνομα παρα της Τραπεζης έκδιδομένα έγγραφα δύναται νά άκυρώνονται παρά των Δικαστηρίων, άλλα πρέπει πάντοτε να εδοποιώνται άμεσα, περί τούτου οι διοικηται της Τραπεζης.

Άρθρ. 8.

Η έθνική Τράπεζα έδρεύει εις την πρωτεύουσαν του Κράτους· θέλει δε συστήσει υπ' αυτήν άλλας ειδικάς Τραπεζας εις Ναυπλίαν, Σύραν, Πάτρας, Ύδραν, Σπέτσας, και άλλου, όπου ή σύστασις ήθελε φανή αναγκαία. Τό άρμόδιον αυτής Δικαστήριον είναι τό έν Αθήναις Πρωτοδικείον, τό όποιον οφείλει νά αριθμήσῃ και προσυγγράψῃ άνηκόντως τά βιβλία της πριν ακόμη άνοιχθώσιν.

Άρθρ. 9.

Οί λαβόντες τό προνόμιον εργολάβοι οφείλουν πρὸ της έναρξως της Τραπεζης νά καθυποβάλλωσιν εις την Βασιλικήν έγκοισίν και νά δημοσιεύσωσι διά του τύπου της διατάξεως, αιτινες θέλουν προσδιορίζει και κανονίζει τόν έσωτερικόν Διοργανισμόν και την διοικήσιν αυτής, τό είδος των μερίδων και των Τραπεζικών γραμματίων, τόν αριθμόν και τό ποσόν των τελουταίων τούτων, τή πληρωμήν των ετησίων τόκων και τόν τρόπον της διανομής του κέρδους της Τραπεζης (dividende).

Άρθρ. 10.

Διά την άνήκουσαν εις την Κυβέρνησιν επιτήρησιν της Τραπεζης διορίζει ό Βασιλεύς ένα έφορον (Επιτροπὸν της Επικρατείας), ός θέλει έκτελεῖ τά καθήκοντά του κατά τας δυνάμεις, εις αὐτὸν όδηγίας. Ο έφορος οὗτος οφείλει να επαγυπην άδικόπως εις την άκριτήν έκτέλεσιν των όρισμῶν του περί της Τραπεζης νόμου και των διατάξεων αυτής εις τό να κρατῶνται τά βιβλία τακτικῶς και νά δημοσιεύεται παρά των Δικαστηρίων της Τραπεζης ό έτοςσις, ισολογισμός συεργῶντος αυτού άπ' κειρόν εις καιρόν πρέπει να εξέταζῃ τά βιβλία της κατήν κατάστασιν των Ταμείων της, και πρὸ πάντων να πληροφωρῆται περί των έκδοθέντων Τραπεζικών γραμματίων και των εύρισκομένων πραγματικῶν κεφαλαίων. Επί τούτῳ τῷ σκοπῷ σημειώνει τά Τραπεζικά γραμμα-

τικά μέ την ύπογραφήν του, ή με σφραγίδα, πριν έκδοθῶν και ή Διεύθυνσις της Τραπεζης είναι υπόχρεως νά διδῃ εις αὐτόν εις τό τέλος έκάστης εβδομάδος λεπτομερές δηλωτικόν περί των εύρισκομένων πραγματικῶν κεφαλαίων και των τεθέντων εις κυκλοφορίαν Τραπεζικῶν γραμματίων. Έκ των δηλωτικῶν τούτων θέλουν έρανίζεσθαι τ' άποτελέσματα και δημοσιεύεσθαι πᾶσαν τριμηναίαν διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως. Άνίσως, ό ρήθεις έφορος, στηριζόμενος εις άποχρώντας λόγους, κάμη παρατηρήσεις, οι διοικηται της Τραπεζης είναι υπόχρεοι νά τας λάβωσιν άνηκόντως υπ' όψιν· αν δέ προκυψωσιν άμφισβητήσεις, ή άπόφασις άνήκει εις τό Ελεγκτικόν Συμβούλιον της Επικρατείας, τό όποιον εκτός τούτου θέλει στείλλει περιοδικῶς έπιτροπήν, εκ τριῶν μελῶν του, διά νά βεβαιωται περί των έκδοθέντων Τραπεζικῶν γραμματίων, και του πραγματικῶν κεφαλαίου, του εύρισκομένου εις την Τράπεζαν.

Άρθρ. 11.

Άνίσως ή Κυβέρνησις κάμη συμφωνίαν τινά με την Τράπεζαν, ή συμφωνία αὐτή θεωρεται άπαραλλακτικῶς ως γενομένη μεταξύ Τραπεζης και ιδιώτου.

Άρθρ. 12.

Η Τράπεζα οφείλει εις την διάλωσίν της νά έξογραφή, πριν γένῃ μοιρασία τις των κεφαλαίων, όλα τά κυκλοφορόντα Τραπεζικά γραμματία της· επί τούτῳ θέλει εν έτος πραγματοποιέως ειδοποιεῖ τό κοινόν περί της διαλύσεως της, και θέλει προσκαλεῖ τοὺς έχοντας τά γραμματία της νά τά παρουσιάσωσι διά νά τά έξοφλησωσι. Πρεσβύθοντος του έτους, θέλει καταβῆσιν τά αναγκαία μετρητά εις εν των Δημοσίων ταμείων και έκκαθαρίσει συεργῶντος του παρά του Βασιλέως διωρισμένου φόρου δια έχει νά λάβῃ και νά δώσῃ (dettes actives et passives.)

Άνίσως ή Κυβέρνησις δέν σκοπεύῃ νά άνεώσῃ τό προνόμιον μετα παρελευσιν της διωρισμένης προθεσμίας, οφείλει νά ειδοποιήσῃ περί τούτου την Τράπεζαν εν έτος πρότερον, διά νά δυνηθῇ αὐτή νά συναζῃ τά εις αὐτήν οφειλόμενα, και νά κλεισῃ τακτικῶς τοὺς λογαριασμούς της.

Η έκτέλεσις του παρόντος νόμου ανατίθεται εις την Ημετέραν επί των Εσωτερικῶν Γραμματέων.

Εν Αθήναις, τήν 25 Ιανουαρίου 1836,

Ο Θ Ω Ν.

Ο Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Υπουργογραμματικῶς της Επικρατείας.

Ο επί των Εσωτερικῶν Γραμ. της Επικρατ. Γ. ΠΑΛΑΔΗΣ.

ὅτι ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἱερὸν Κύριον Σιγάλαν νὰ δεχθῆ καὶ φέρῃ τὸ παρὰ τῆς Πατριαῆς Μουσουλμανικῆς ἀπονεμηθῆν εἰς αὐτὸν παρασημειωτὸν Τάγματος τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ.

**Ἡ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛ. ΟΥΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΡΑΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ**
Ἀπλοποιεῖ δὲ:

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1835 (5 Ἰανουαρ. 1836) καὶ ὑπ' ἀρ. 3870 Υ. Βασιλ. Διατάγματος Της, εὐχραστήθη νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν ἱερὸν Κύριον Σιγάλαν νὰ δεχθῆ καὶ φέρῃ τὸ παρασημειωτὸν παρὰ τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος τοῦ Πάπα Πίου Ζ. ἀπονεμηθέντος αὐτῷ Τάγματος τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰανουαρίου 1836.

Ὁ ἐπί τοῦ Β. οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμματεῖς
I. ΡΙΖΟΣ.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ.

Διὰ τῶν ἀπὸ 18 (30) Αὐγούστου Τ. Ε. Βασιλικῶν ἀποφάσεων διωρίσθησαν, ὁ μὲν Κύριος Παναγιώτης Σωτηροπούλος γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικοῦ Ἀνατολικοῦ, ὁ δὲ Κ. Ἰωάννης Κατσιβελοπούλος κλητὴρ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικείου.

Διὰ τῆς ἀπὸ 19 (31) Αὐγούστου Τ. Ε. Βασιλικῆς ἀποφάσεως ὁ Κύριος Γ. Καραμάνος μέλος τοῦ ἐκτακτοῦ Στρατοδικείου Ἀκαρνανίας κλ. ἀνεκλήθη εἰς τὰ τακτικὰ καθήκοντά του παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Ἀθηνῶν ἀντικατῆσται δὲ εἰς τὴν θέσιν του ὁ Κ. Μυρογορδάτος Δικαστὴς τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ Πρωτοδικείου.

Διὰ διαφόρων Βασιλικῶν ἀποφάσεων τὴν 26 Αὐγούστου (7 Σεπτεμβρίου) Τ. Ε. διωρίσθησαν:

Ὁ Κύριος Νικόλαος Μαρδύπουλος δικηγόρος παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Πατρῶν.

Ὁ Κ. Αντ. Κατσιλίδης γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου Μεθώνης.

Ὁ Κ. Νικόλαος Μαυροθαλασσίτης κλητὴρ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικείου διὰ νὰ ἐνεργῆ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Λεβαδίας.

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Μήτζουρα πάρεδρος τοῦ Εἰρηνοδικείου Χαλκίδος ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κ. Θεοχαρή Ἰωαννίδου.

Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Τσερτίδης Εἰρηνοδικὴς Πατρῶν, ἀντὶ τοῦ Τσίππρα παραιτηθέντος. Πάρεδροι δὲ τοῦ εἰρηνοδικείου τούτου, οἱ Κ. Λάμπρος Βαρδουχίης καὶ Γεώργ. Μπουκούρης.

Ὁ Κ. Δημήτριος Ἀθανασόπουλος πάρεδρος τοῦ εἰρηνοδικείου Μεγαρῶν, ἀντὶ τοῦ Κ. Ἰωάννου Μπουσακῆ παραιτηθέντος.

Διὰ τῆς ἀπὸ 29 Αὐγούστ. (10 Σεπτεμβρ.) Τ. Ε. Βασιλικῆς ἀποφάσεως διωρίσθησαν,

Εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον Σύρας:

Ἐμποροδίκαι, οἱ Κ. Ι. Α. Ράλλης καὶ Ἀθανάσιος Λαδόπουλος, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε Κ. Ν. Πρασακάκη καὶ Θ. Τομπακάκη.

Πάρεδροι, οἱ Κ. Δ. Καραλλῆς, Ἐμ. Γερούσης, Π

Καζῆρας καὶ Γρηγόριος Πετρόπουλος, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε Κ. Ζ. Ψύχα, Α. Δ. Γαρποκτζῆ, Δ. Ράλλη, Θ. Παλαιολόγου.

Εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον Πατρῶν:

Ἐμποροδίκαι, οἱ Κ. Ι. Μπουκούρης καὶ Αναγνώστης Μαρμαρίτης, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε Κ. Α. Παναγοπούλου καὶ Δ. Τσεκριστιάνου.

Πάρεδροι, οἱ Κ. Χριστόδουλος Τσεκριστιάνος, Κ. Μαλικόπουλος, Σιδεῖρης Πρασζίκος καὶ Α. Φοκίρης, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε Κ. Π. Κωσακῆ, Γ. Γαλάτῃ, Γ. Χορζαλάμπου, Κ. Κομπατῆ.

Εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον Ναυπλίου:

Ἐμποροδίκαι, οἱ Κ. Π. Παπαδάκης καὶ Ἐμ. Μανδρέ, ἀντὶ τῶν Κ. Μ. Ἰετροῦ καὶ Β. Παυλίδῃ.

Πάρεδροι, οἱ Κ. Προκόπιος Σαοδέλης, Ι. Μυτιλινοπούλος, Ἀντώνιος Πατριάς καὶ Φώτιος Σιδερίδης, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε Κ. Δ. Γιαννακοπούλου, Ι. Κορονιτοπούλου, Κ. Τσατσοῦ καὶ Γ. Σπανοπούλου.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 9 (21) Σεπτεμβρίου 1835 Βασιλικῆς διατάγματος, ὁ Κ. Ν. Λογοθέτης εἰρηνοδικὴς Μεγαρῶν ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀντικατῆσται εἰς τὴν θέσιν του ὁ Κ. Κυριακὸς Παγκάλος.

Διὰ τῆς ἀπὸ 9 (21) Σεπτεμβρίου Τ. Ε. Βασιλικῆς ἀποφάσεως ὁ Κ. Ἰωάννης Ἀλιμεριώτης διωρίσθη κλητὴρ παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Πατρῶν.

Διὰ τῆς ἀπὸ 7 (19) Σεπτεμβρίου Τ. Ε. Βασιλ. ἀποφάσεως ἐγένε δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ Κ. Γ. Κ. Φεγγαῆ δικηγόρου παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Σπαρτης, καὶ διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ Κ. Θ. Κ. Φεγγαῆς.

Διὰ τῆς ἀπὸ 12 (24) Σεπτεμβρίου Τ. Ε. Β. ἀποφάσεως ὁ Κ. Κ. Παλιόδης ἔλαθεν ἄδειαν νὰ δικηγورῆ παρ' ἀπασιν τοῖς ἐν Ἀθήναις πολυμελεσι Δικαστηρίοις.

Διὰ τῆς ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου (6 Ὀκτωβρίου) Τ. Ε. Βασιλ. ἀποφάσεως διωρίσθησαν Πάρεδροι:

Τοῦ μὲν εἰρηνοδικείου Κερκεῖρας, οἱ Κ. Α. Παπαθανασόπουλος καὶ Α. Διαλτιῆς.

Τοῦ εἰρηνοδικείου Κρεβέσσων, οἱ Κ. Α. Τσουναναγνώσης καὶ Δ. Παπαζήσιμος.

Διὰ τῆς αὐτῆς Βασιλ. ἀποφάσεως ἐστύθη ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ νῦν εἰρηνοδικείου Κρεβέσσων καὶ δευτέρου εἰρηνοδικείου, περιλαμβάνει τὴν πρῶτην ἐπαρχίαν Σηρομέριου, ὥστε εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον τοῦ Κρεβέσσων δὲν θέλει ὑπαγεῖναι τοῦ λοιποῦ παρὰ ἢ πρῶτην ἐπαρχίαν τοῦ Βάλτου. Προσωρινῶς τὸ νέον εἰρηνοδικεῖον θέλει ἐδρεῖναι εἰς τὸ χωρίον Μπαμπίνῃ διωρίσθησαν δὲ εἰς αὐτὸ εἰρηνοδίκαι μὲν ὁ Κ. Γ. Κωνσταντῖνος Πιπύλλης, πάρεδροι δὲ οἱ Κ. Παναγιῆς Γαλάνης καὶ Ἀναγνώστης Χαροκίπος.

Διὰ τῆς ἀπὸ 25 Σεπτεμβρ. Τ. Ε. (7 Ὀκτωβρ.) Β. ἀποφάσεως, ὁ Κ. Ἰωάννης Πάτγος διωρίσθη δικηγόρος παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Κυνουρίας.